

MEGNYITÓ

Közgyűléseink „vándor” jellege azt a célt szolgálja, hogy a szaktársadalom más-más vidék erdőgazdálkodását ismerje meg, azok sikereiből és gondjaiból okuljon. Már évek óta várunk erre a lehetőségre, hogy az egyesület tagsága megismerhesse a szakmának nagyságban és összetételben egyedülálló vállalatát. Nem lehet feladatomban, hogy értékeljem a látottakat. Elég talán annyit mondani, hogy velem együtt valószínűleg sokan sajnálják, hogy nincs két-három ilyen kombinátunk. Csak a legnagyobb elismerés hangján lehet beszélni arról az alkotóerőről, tervezői kreativitásról és fegyelmezett munkáról, amely mindezt létrehozta. Jó volt látni a magas színvonalú, fegyelmezett szakmai munkát. A magam részéről elsősorban ezt ajánlom a tisztelt közgyűlés figyelmébe.

Nem kevésbé figyelemre méltó az a szemlélet, amelyet *Schmidt* vezérigazgató kialakított és következetesen megvalósított: a tartamosság elvére épülő erdőgazdálkodás alapja és biztosítéka a prosperáló fafeldolgozás, mert a vállalat nincs rászorulva, hogy felélje jövőjét. Voltak, akik szívesen követték volna a szombathelyi példát és nem csak rajtuk múltot a sikertelenség.

A minőségi változásokat — amilyen ez a kombinát is — mindig szakmán belüli mozgalmak előzik meg, amelyek valamilyen célt tűznek ki és ennek helyességéről kívánják meggyőzni a közvéleményt. Eközben kölcsönhatás jön létre a mozgalom szövívői és a szaktársadalom, valamint a megvalósításhoz szükséges erőforrások birtokosai között. Ez nélkülözhetetlen a mozgalom sikere érdekében, mert egyébként nehéz megtalálni a cél elérésének reális útját.

A mozgalmak kialakulásának előfeltétele, hogy az élénk egyesületi élet alkalmakat teremtsen az eszmecserékre. Eltekintve korunk túlhajszoltságától, ez csak akkor jöhet létre, ha elismerik és becsülik az egyesület közvéleményt összegező és formáló szerepét. Ha ez nem így van — esetleg éppen ellenkező a törekvés — akkor a döntéshozók természetesen nem igénylik a degradáló szervezet véleménynyilvánítását. Egyesületünk múltjában mindig voltak olyan gazdasági vezetők, akik átlátták az egyesületben folyó élet gazdaságra gyakorolt előnyeit, és lehetőségeit mindannyiunk javára használták ki. Az egyesület — alapszabályának megfelelően — mindig is a fejlődést szolgáló mozgalmak helye volt. Itt kell kialakulnia annak a közmegegyezésnek, amelyre biztosan lehet alapozni minden jogalkotást. Itt kell kialakulnia annak a közszellemnek, amely rendeletek nélkül is helyes cselekvésre kényszerít. Ez a közszellem az elsődleges, mert ha ez hiányzik, akkor a legjobb jogalkotás is hatástalan.

Örömmel állapíthatom meg, hogy évek óta folyó vitáink első eredményeként a MÉM—EFH olyan erdőszetpolitikai megújítást irányzott elő, amely figyelembe vette az OEE elnöksége által elfogadott iránygot. Az OEE és a főhatóság közötti, évtizedekig meglévő jó együttműködés látszott ébredezni. Az erdőtörvény teljes titokban előkészített, részleges módosítása sajnos olyan mértékű aggodalmakat ébresztett, hogy választmányunk jónak látta az Országgyűlés elnökétől a törvényjavaslat visszavonását kérni. Megértették kérelmünket és a javaslatot visszavonták.

Itt is hangsúlyozni szeretném, hogy nem a törvényhozás akadályozásáról van szó, csupán azt szeretnénk kérni, hogy a szaktársadalom által megvitattott elő-

terjesztések kerüljenek a törvényhozás elé. Az erdészeti politikai irányelvek példája bizonyítja, hogy meg lehet találni az összhangot és ez mindennél jobban szolgálja az előterjesztő tekintélyét.

Folyamatban van az erdőtörvény teljes szövegének előkészítése. Véleményünk szerint alapos vizsgálatokkal és sok vitával lehet csak kialakítani az új erdőtörvény időtálló szövegét és ehhez idő kell. Korábban egyetértettünk a MÉM—EFH-val abban, hogy 1990 végén lehet egy jól előkészített törvényjavaslatot benyújtani.

Egyre inkább látom, hogy az egész erdőgazdálkodás kardinális elve a „tartamosság”, ezért erre kell az erdőtörvényt is alapozni. Kiosztottunk az ülés előtt egy anyagot, amely olyan nyelven fogalmazza meg a tartamosság elvét és más, orientáló tényeket, amely közelebb áll a gazdaságpolitika tervezőihez, mint a mi hagyományos vagy ökológiai kifejezéseink. Az itt felsorolt szempontok alapján lenne célszerű foglalkozni a magántulajdonba adás és a birtokfogalom feltételeivel, az ültetvényekkel, a tsz-erdők kérdéseivel. Az anyagot hangsúlyozottan vitaelőkészítőnek szánom, nem álláspont, nem ajánlás, nem javaslat. Kérem tagságunkat, foglalkozzanak ezekkel a kérdésekkel, hogy minél eredményesebben vehessenek részt az erdőtörvény előkészítésében.

Nehéz év előtt állunk. Az erdőtörvény, a vadászati törvény, alapszabálymódosítás, programelőkészítés új vezetőségválasztás több évre is elegendő feladat lehetne, nekünk pedig csak hét-nyolc hónap áll rendelkezésre. Ugyanekkor munkahelyeinken továbbra is fenn kell tartani azokat a szép eredményeket, amelyeket vállalatunk az utóbbi években elérték. Tehát mind munkahelyeinken, mind az egyesületben, rendkívüli feladatok előtt állunk, amelyeket csak nagy összefogással oldhatunk meg. Remélem, hogy ezekben a sorsdöntő időkben a szakmát megosztó magatartás meg fog szűnni és olyan jövőt alapozunk meg, amely a társadalom jelenét és jövőjét egyaránt szolgálja. Az egyesület 1989. évi közgyűlését *Kölcsey* szavaival nyitom meg:

Hass, alkoss, gyarapíts, s a haza fényre derül!

AZ ERDŐGAZDÁLKODÁS ÉRTÉKELÉSE ÉS ILLESZKEDÉSE A REFORMFOLYAMATOKBA

(Vitaindító gondolatsor)

Az Országos Erdészeti Egyesület elnöksége 1989 januárjában elfogadta az erdészeti politikánk megújításának alapelveit (EPMA — lásd: AZ ERDŐ 8. sz., Egyesületi Közlemények között). Ebben már — mindenki más megelőzve — foglalkozott az ágazat tulajdoni és szabályozórendszerének illeszkedési lehetőségeivel, figyelembe véve a népgazdaságban kialakuló rendszert. A szervezeti rendszer az előbbi kettő függvénye, ezért ez a kérdés fő témaként nem merült még fel. A kérdéskomplexum megvitatása egyre sürgetőbbé válik, mert nyilvánvalóan megelőzi az erdőtörvény megszövegezését. A teljesség igénye nélkül szeretném felvázolni a törvényszerűségeket és lehetőségeket, amelyek meghatározzák, hogy mit és milyen keretek között tehetünk, mit szabad tennünk.

Az alábbi összefoglalást egy kis létszámú kollektíva készítette. Nem tudományos értekezés, nem állásfoglalás, nem tervezet. Célja a viták megalapozása és az időtálló döntések tényezőinek áttekintése abban a felfogásban, ahogy napjainkban a gazdasági kérdéseket vizsgálják. Ha egyesületünk tagsága részben vagy teljesen egyetért ezzel az anyaggal, ill. az itt felvetett kérdésekben állást fog foglalni, akkor a már elfogadott EPMA részévé fog válni.